

TORONYIRÁNY

XVIII. 38.

2024. szeptember 22.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 25. vasárnap

Szeptember 24. Szent Gellért püspök és vértanú, az egyházmegye védőszentje

A szeretet szót sokféleképpen lehet értelmezni. Van ösztönös szeretet, majomszeretet, önző és terhes szeretet, de tapasztalunk önzetlen, szellemi és önfeláldozó szeretetet is. Sőt, beszélhetünk természetes szeretetről, amely egyszerűen emberségünkben fakad, és természetfölötti szeretetről, amelyet Krisztus az Atyától hozott és adott tovább. Ő a hívőket arra kötelezte és arra hatalmazta fel, hogy ezt a szeretetet felismerjék és ebből éljenek. Krisztus óta az a vallásos ember, aki ezzel a szeretettel tekint Istenre és embertársaira. Érezzük, hogy az ilyen szeretet nem szavakból, nem is érzelemből áll, hanem magatartásból, tettekből, türelemből és jóakaratból. A természetfölötti szeretetet csak a hitben lehet felismerni és a hittől vezetettve viszonzni.

Ezért találunk pl. az apostol levelében ilyen kitélt: „Meghajtom térdemet az Atya előtt... Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjete belső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben és gyökeret verjete és alapot vessete a szeretetben, akkor majd fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, hogy mi a szélesség és hosszúság, a magasság és mélység (vagyis milyen titokzatos Isten kegyelmi világa), megismerite Krisztusnak minden értelmet meghaladó szeretetét és beteltek az Isten egész teljességével” (Ef 3,14-19).

Itt az apostol világosan megjelöli a szeretet előfeltételeit. A Lélek által át kell alakulni benső emberré, aki a hitben azonosította magát Krisztussal, elfogadja őt megváltónak, s meg van győződve, hogy az Atya általa üzent, benne állított élénk példát, s őt tette meg a kegyelem forrásává. Aki így hisz, az felismeri, hogy Krisztus mint ember, szeretettel vállalta küldetését, mindent feltárt előttünk, amit az Atyától hallott, s ezzel a szeretettel vállalta az engesztelő vértanúságot is. Azért jött, hogy a betegek orvosa legyen és hogy saját élete árán adjon az embereknek örök életet. Itt nincs önzés, kisajátítás vagy félrevezetés. De azt is érezteti, hogy szeretete nevelni akar és alkalmassá akar tenni az örök élet hordozására.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Bölcs 2,12.17-20** Az igaz embert a gonoszok állandóan cinikusan támadják.
- Jak 3,16-4,3** Ahol irigység és önzés tombol, ott zűrzavar van és minden más hitványság.
- Mk 9,30-37** Aki első akar lenni, az legyen mindenkinek a szolgája.

A tanítványok oktatása

A 31. versben olvassuk a jövendölést Jézus részéről. Három kifejezésből áll, amelyek közül az első az Emberfiának az emberek kezébe való kiszolgáltatását, a második a halálát, a harmadik pedig a halálára visszautalva harmadik napon való feltámadását jelenti ki. Ezeknek a cselekvéseknek az Emberfia szenvedő alanya. A „kiszolgáltatják” elsődlegesen Júdásra, illetve a főtanács tagjaira igaz, de egyes értelmezők szerint *passivum theologicum* értelmű. Mint ilyen, Istenre utal, aki Fiát az emberek kezébe adja (vö. Iz 53,6.12), vagy legalábbis megengedi, hogy kényük-kedvük szerint cselekedjenek vele (vö. Mk 12,1-12). Isten tehát nem vonja vissza szeretethírnökét akkor sem, amikor csak gyűlölet veszi körül. Az Emberfia érzszakos halálát két azonos töből képzett kifejezés is kimondja (apokteinó – „megölni”). Az emberek által okozott haláltól számított harmadik napon, Isten beavatkozásának napján (vö. Oz 6,2) következik Jézus feltámadása. Míg a Mt 17,23 Isten cselekvését hangsúlyozza, az itt használt ige Jézust mutatja cselekvőnek (anasztészetai – „feltámadt”), ahogy Mk 8,31 és 10,34 is. Az ige nyelvtani alakja mediális, olyan igealak, amely a cselekvés saját erőből végbevitt mivoltát, esetleg visszaható jelentését szokta jelenteni. Jézus feltámadása tehát egyfelől Isten csodája, Isten cselekedete, másfelől azonban olyan valóság, amelyet Jézus Krisztus, valóságos ember és valóságos Isten, a maga erejéből cselekvőként is végbevisz. Ennek az összetett cselekvésnek a kifejtésére itt nem vállalkozhatunk, azt azonban Weissmahr Bélát követve megjegyezzük, hogy ami Jézussal teljesen egyedi módon történik, a teremtett világ és Isten találkozásában másutt is érvényesülhet: Isten folyamatosan felszabadítja, egyre önállóbbá teszi a teremtményeit, önmagukat felülmúlni, nem pedig önmagukat korlátozni tanítja őket. A 32. vers a tanítványok reakciójáról szól, még mindig a helyzet tartós vagy ismétlődő jellegét kiemelve. Bár Jézus külön tanítja övéit, azok értetlenek maradnak és kérdezni sem mernek. Értik Jézus szavait, de nem értik az események miértjét. A kommunikáció egyre nehezebb Jézus és övéi között. Az Emberfia feltámadására még rákérdezett a három kiválasztott tanítvány – szintén útközben – a színeváltozás hegyéről lefelé (9,10köv.). Jézus ott csak utalt halálára, bár egyértelműen használta az „Emberfia” címet és a feltámadásról is konkrét tényként beszélt. A tanítványok félnek kérdezni, valószínűleg nem is Jézustól, hanem az igazságtól tartva. A következő részlet, ahol ismét szegyenkezve hallgatnak, elárulja majd, hogy ehelyett mi foglalkoztatja őket. Kafarnaumban, nyilvános működésének első színhelyén, valószínűleg Péter házában száll meg Jézus (vö. 1,29-31), bár egyesek inkább arra gondolnak, hogy saját háza is lehetett. Az elbeszélő számára ez a ház csak annyiban fontos, hogy Jézus és tanítványai külön beszélgetésének színhelye.

Az egész úton természetes, hogy a tanítványi kör egy része csak Jézussal tölti napjait. A Mesterrel való kapcsolat ugyanakkor nem felhőtlen. Az elbeszélő a 34. versben csak sejteti, illetve a következőkből kiderül, hogy a tanítványok hallgatása tudatos: szégyellik, hogy beszélgetésük tárgya ellentétben áll Jézus várakozásával. A „legnagyobb” keresték maguk között, vagyis azt, aki világi értelemben a legjobb képességekkel, legnagyobb tekintéllyel, legnagyobb méltósággal rendelkezik. Ezt a témát folytatja majd a Zebedeus-testvérek kérése, akik Jézus mellett kívánnak ülni jobb és bal felől, amikor dicsőségben jön el (10,35-40). A tanítványok viselkedése nagyon is emberi, szinte ösztönös: értéküket csak akkor látják biztosítottak, ha egymás közötti rangsort állítanak fel. Érdekes, hogy míg Márk evangéliumában szinte mindenütt Péter a tanítványok szószólója, ezért úgy tűnik, ő „joggal” pályázhatna a „legnagyobb” címére, a következőkben nem ő, hanem János kérdez majd (38. vers), mintha Pétert igen, őt viszont nem érintette volna a vita. Hozzá kell tenni, hogy a tanítványok „vitakoztak” (dialogizomai), vagyis nemcsak véleményt cseréltek, hanem vetélkedtek az első helyért. A 35. versben Jézus egyfajta komolysággal és ünnepélyességgel leül (vö. Mk 4,1, illetve Mt 5,1; 13,1; Lk 5,3; Jn 8,2), maga köré gyűjti a tizenkettőt, majd együtt tanítja őket. A tizenkettő említése világossá teszi, hogy „tanítványok” alatt nemcsak a tizenkettes kört kell értenünk, ugyanakkor azt is, hogy rájuk különösen is érvényes, amit Jézus most ki akar fejteni. A tizenkettőnek emellett egyfajta hivatalos szerepe is van abban, hogy az egész közösség tudomást szerezzen erről az alapszabályról. A tizenkettőt és ennek választott tagjait gyakran éppen olyan összefüggésben látjuk, ahol az egész közösségnek továbbadandó tanításról van szó (vö. 8,33köv.; 9,9; 10,42; 13,37). Jézus szavai részben éppen arról szólnak, milyen törvényeknek kell uralniuk az egész közösséget. Jézus most is (35. vers; vö. 8,34köv.) paradox mondást fogalmaz meg: az elsőséget az utolsó helyen kell keresni. Az utolsó helyet azonban továbbértelmezi Jézus mondása, amely mindenkinek a szolgálatát, a leginkább alábecsült és megvetett, mindenkinek odaadó szolgálatot állítja példaképpül az őt követni szándékozóknak. Kétszer is visszatér a „mindenki” szó, itt egyfajta egyetemességet fejez ki, de valószínűleg benne van az „első és utolsó” képe is, miszerint a szolgának a „sor legvégére” kell állnia. Márk itt egyébként a diakonosz szót használja, vagyis nem rabszolgáról, hanem segítő, jóakaró szolgáról beszél (vö. 10,43; Róm 13,4; 2Kor 3,6). Mindenkinek a szolgálója Jézus lesz, aki „nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (10,45). Maga helyébe viszont itt egy kisgyermeket állít (36-37. vers) szimbolikus cselekedettel, hiszen a gyermekek ebben a korban a társadalom jog nélküli tagjai voltak. „Az első századi Palesztinában a gyermek nem annyira ártatlanságot és nyíltságot jelképezett, mint inkább a szociális tekintély és törvényes jogok hiányát” (J. R. Donahue – D. J. Harrington). Aki a gyermeket befogadta, magának semmiféle előnyt nem remélhetett tőle. A gyermek befogadásával (36-37.) Jézus nemcsak példát ad a „legutolsó”, „szolgai” élethelyzetre, hanem az egész kérdés teológiai távlatát is megfordítja: az ember nem érheti el Istent még a legnagyobb, illetve legelső helyre való törekvésben sem, hanem befogadhatja, mégpedig a legkisebbet befogadva. Jézus szimbolikus cselekedete egyfelől a gyengék iránti szeretetet fejezi ki, amellyel ő maga viseltetik irányukban, másfelől a befejező mondás (38. vers) fényében az Atya szeretetét, amellyel a világban lévő gyermekeit körülveszi, magához hívja, elcsitítja. Az igazi szolgálat mások befogadása, a bármilyen értelemben kicsinyek, kiszolgáltatottak elfogadása és megerősítése, növekedésük segítése – ezért küldte az Atya a világba a Fiút, s ezért küldi a Fiú is a tanítványokat a világba. „Az én nevemben” voltaképpen azt jelenti, „az én küldetésemet folytatva”, ahogy az már a tanítványokkal is történt (vö. 6,7-13). „Aki küldött engem”, az aposztelló ígét használva, az Atya, a küldött pedig az „apostol”, elsőként a Fiú, majd nevében tanítványai, a tizenkettő, és más értelemben a többiek.

Martos Levente

Nem leszek ideges! (18.)

Második rész

Az ideges vérmejséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Az ideges szangvinikus

3. Gyógyulás

A gyermeki, Istennek átadó lélek egyszerűségében járja kötelességeinek útját, úgy ahogy Isten az Ő békéjében vezeti őt, s nem nyugtalanítja, amit mások mondanak, gondolnak felőle. Ebben a belső nyugalomban épül teste-lelke.

Kétségtelen, hogy minden ideges ember ösztönéletének zsarnokiságát nyögi, s hogy nem jut ahhoz az önuralomhoz, ahhoz az erő kifejtéshez, amelyet az élet követel. Ezért azután az önmagával szembeni meghasonlásban, s a kielégítetlen szenvedélyek nyugtalanságában él tovább. Kétségtelen tehát az is, hogy éppen ők azok, akik a Szentlélek gyógyító erejét, s az istenátadottságnak és békének ösztönélet enyhítő, rendező és kiegyenlítő belső életét leginkább megértik, s legvágyakozóbban kívánják. De hosszú út vezet az Isten utáni vágytól Isten birtoklásáig. Ehhez legalábbis az szükséges, hogy az ember akarja mindazt feladni, aminek feladását Isten belső birtoklása, s az ő békéje követeli. Az utat sokan ismerik, de nem járnak rajta. Vallásukat úgy cipelik, mint valami terhet, de erejét nem ismerik.

Az ideges kolerikus

A Teremtő bölcs rendelése szerint az ember kedélye a titkos érzelmi erők egész világával bír, s ezeknek az érzelmi erőknek rendkívül nagy feladata és jelentősége van. Ezekről függ az ember egész életén keresztül, akár gondolkozik, akár akar, akár lát, akár hall, akár eszik, akár alszik – lelki, szellemi és testi érzéki megmozdulásaiban. Ezért kísérik minden gondolatát, ezek adják meg színezetét, irányzatát; minden akarása, minden érzéki cselekedete ezekkel kapcsolatos. Senki sem számíthatja ki a kedélyvilág érzelmi erőt. Lényük és keletkezésük titkát ki nem fűrkészhetjük. De megmozdulásaik, hatásaik, minden pillanatunkban elkísérnek anélkül, hogy tudomást szereznének róluk. Nincs az a távoli világrész, amely oly titokzatos, oly felderíthetetlen lenne, mint az ember kedélyvilága. A tudomány mindmáig sem tudta vitán felül megállapítani ezeknek a titokzatos folyamatoknak nevét és rendeltetését.

A legélesebb ellentétek pihennek békésen egymás mellett a kedélyvilág mélységeiben. Forróság, tűz, hidegség és víz mellett, vihar és zivatar, nyugalom és béke mellett, jó és mennyei szellemek sötét hatalmak mellett. Mind várják felébredésüket, vagy azért, hogy az embernek a legnagyobb szolgálatot tegyék, vagy azért, hogy rohanó patakként elragadják azt, ami a legjobb életében. A régi gondolkodók bele akartak világítani ebbe a sötét világba és két csoportba osztották az ösztönöket.

Az egyik csoport az élet javaira törekszik, s ezt appetitus concepisibilisnek nevezték; a másik csoport a rossz ellen védekezik és ez az appetitus irascibilis. Élet és test akarnak, s el vannak látva az önfenntartás és az ellenség elhárítását szolgáló fegyverekkel.

Az appetitus irascibilis, az önfenntartási ösztön védekezése, minden vérmérséklet sajátossága, s az emberi életben általában a legnehezebben fékezhető. A harag minden idegesebb ingerlékeny vérmérséklet járuléka; a harag az ilyen vérmérsékletű emberek öntudatlan beállítottsága, mely a csökkentértékűség tudatából fakad. Éppen ezért, minden vérmérséklet ismét szóba kerül, mert csak ezekkel kapcsolatban tárgyalhatjuk a harag összefüggéseit.

Azért szólunk róla itt, mert a haragvó vérmérséklet feltűnő módon sajátossága az ideges kolerikus embernek. Saját énjének nagyságára lévén beállítva, annál több benne az elhárítani akarása mindannak, ami érvényesülését akadályozhatná, minél feltöbben akar uralkodni, minél remegőbben akarja, hogy igaz legyen. Adottságainál fogva harcoss természet. Ha vérmérséklete tüzes, akkor nem uralkodik el rajta; a harag, a bíráltság, a becsmélés jobbik énjét szinte elnyeli annyira, hogy hazugságától, rágalmasaitól sem riad vissza.

Mind az érzékeny kolerikus, mind az érzékeny melankolikus sokat szenved legnemesebb, legmélyebb érzéseiben – igazságérzésének, igazságosságérzésének és becsület-érzésének sebezhetősége alatt. Látásukat megzavaró ösztönösséggel haragszanak, s ez forróbb vérmérséklet esetén olyan benső dacot és makacsságot vált ki bennük, hogy jobbik énjük, sőt lelkiismeretük is belepusztulhat és így megtörténhet, hogy bűnös cselekedetekre ragadtatják el magukat abban a vak meggyőződésben, hogy ezek részükről csupán a helyes védekezés eszközei. Egyébként derék, jó emberekben sértett igazságérzésük következtében gyakran olyan nagymértékben ébred fel a dac, a konokság és mindenféle ferdeség, hogy senkire sem hallgatnak többé, s feltartóztathatatlanul járják útjukat a környező világ elleni gyűlöletükben. Még jobban áll ez, ha a hazugság igazságtalanságot von maga után. Nem is kell, hogy az igazságtalanság ő ellenük irányuljon. A megsértett igazságosságérzés sok embert tett már menthetetlenül makacssá, tolvajjá, sőt rablógyilkossá is, jóllehet jó családból származott és jó nevelésben részesült. Már a bujtogatás is elég ahhoz, hogy egész tömegek nemes érzéseiket megsebezék vele, s hogy osztály- és embergyűlöletet vonjon maga után. Legtöbb bajt és pusztulást a megsértett becsületérzés okoz, mert az a védekező érzések egész hadseregét kelti fel a lélekben, s annyira felbolygatja, hogy az ember szeretetlenné, elferdültté, gyakran mindenfajta szenvedélyre és büntényre képessé válik.

A megsebzett érzések kétféle tulajdonsággal bírnak: elvakítják az embert, mert az igazságosság látszata tévútra viszi és elsötétíti őt úgy, hogy elveszti fogékonyságát a világos látással és az igazságossággal szemben és átadja magát ösztöneinek anélkül, hogy meg is kísérelné a harcot ellenük.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Az őszejelmei

A képzőművészet, a zene és az irodalom ezer csodát mesél az őszi: piros lázas levelekről, a természet elnyugvó évszakáról, s arról a titokról, amely Isten ritmusában a halálban is az élet ígérete, hogy jönnek napok, amikor ismét muzsikál a világ...

Kedves könyvem az *Örök megújulás*, amely még 1994-ben jelent meg, de éppen az évszakok lírájáról, a bevégzetlen időről ad hírt, idéz emlékeket – képeket. Kinek nem ismerős az őszi *Apollinaire* Kikerics című verse, Radnóti szép fordításában? A mostani idők őszi hangulata is ez, azzal a veszéllyel, amely a természet mérgezett rét-füvéből származik: „Most mérget hajt a rét s virágzik késő őszi / Legelget a tehén / S lassan megmérgeződik / Kikerics virítanak kékek és lilák...” A romlatlan teremtés kellős közepébe egyszerre belép az az álarcos, aki széthinti mérgeit lélekre és növényekre. Vajon a francia költő mire/kire gondolhatott? Ma már sejthetjük, sőt tudjuk.

Másként festi meg benső érzését az 1827-ben elhunyt látomásos poéta, a sokszor hátborzongatóan izgalmas rézmetsző: *William Blake*. Nála kép és vers összetartozott. Próféciákat mondott – mint vallotta: szinte öntudatlanul, s közben lerajzolta vízióját a holtak házáról. De itt van egy századot megelőlegezett verse *Az Őszhöz*. Romantikus és szimbolikus egyszerre, utolsó soraiban transzcendens sejtelen lebeg, mintha az évszak lelke „ülne meg” a fákat, gyümölcsöket. A szín és a jelkép szövevényével még Ady híres párizsi őszi versét is eszünkbe juttatja:

*Gyümölcs-illatban fürödnek a légi
Szelleme, s szárnyas gyönyör a kertben
Kóborol vagy a fákra ül és dalol.
Így énekelt, ülén, az édes őszi,
Majd megborzongva felkelt és a dombon
fölkölt eltűnt, itthagya drága terhét.*

Kevésbé ismert a kínai költészet neves alakja, a réges-régi klasszikus: *Li Taj-Po*. Négysorosában az őszi azzal az egyszerű tömörséggel tud énekelni, amely a keleti versforma szigorú szabályai szerint mintha egy hatalmas zenemű szólójaként csendülne az estében:

*Harmat fehérül jade-lépcsőmön,
éjszaka könnye selyemcipőmön.
Arcom elé a gyöngy-függőnyt húzom,
áttetsző holddal immár az őszi jön.*

† Tóth Sándor

hírek információk

A Dómban Veni Sancte tanévnnyitó szentmisén vettek részt a Szent Gellért Katolikus Iskolai Főhatóság vezető munkatársai. A meghívottak között voltak Békés és Csongrád-Csanád vármegyék főispánjai, a járási hivatalvezetők és azok a polgármesterek, akiknek településén az egyházmegye által fenntartott intézmény működik. A szentmisét követően, melyet Serfőző Levente, oktatási püspöki helynök celebrált, 10 vezető lejárta megbízását újítták meg, így eddigi munkájuk elismerése mellett újabb öt évre kapták meg kinevezésüket.

Szeptember 11-én szemléletformáló napot tartott a zombói Szent Imre Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola a Nem Adom Fel Alapítvány segítségével a testi vagy értelmi fogyatékos, halmozottan hátrányos helyzetben élő, sérült emberek könnyebb elfogadása érdekében. Az alapítvány munkatársai három helyszínen mutatták be magukat, és közösségépítő játékokkal hozták közelebb az ő világukat a diákokhoz. Ez a kezdeményezés azért jött létre, hogy a következő generáció befogadóbb és támogatóbb legyen velük szemben. Az iskolába ellátogatott Rescsik Csaba is, a zombói iskola egykori tanulója, aki a párizsi paralimpián sportlövészetben 5. és 7. helyezést ért el. Hazaérkezése alkalmából köszöntötték és gratuláltak neki volt tanárai, Gyuris Zsolt polgármester, Mihálffy Béla országgyűlési képviselő és Papp Szabolcs, a Nem Adom Fel Alapítvány elnöke.

„Diktáld a divatot!”, „Az Álommunkám” és a „Séró Show” címmel hirdetett pályázatot az ÁGOTA Közösség. A kreatív, művészi vénával rendelkező gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatalokat díjátadó ünnepségen köszöntötték ÁGOTA Falván. A tehetséggondozásért felelős divízió célja az volt, hogy gondolkodásra készítse a fiatalokat azzal kapcsolatban, hogyan képzelik el a jövőjüket. A győzteseket Balogné Gábor Katalin főigazgató-helyettes köszöntötte. Elmondta, hogy a benyújtott pályamunkákkal bizonyították a fiatalok a bátorságukat, a kitartásukat és átlag fölötti koncentrációjukat. Kiemelte, hogy ez szeretetreméltó és példaértékű mindenki számára. A díjátadó ünnepség műsorvezetője Lakatos Evelin volt, aki az ÁGOTA Közösség utógondozói ellátásban élő fiatalja, a Szép Magyar Beszéd verseny díjazottja. Az ünnepélyen az „Európa Öröme” pályázat kiváló alkotóit is köszöntötték, akik munkáit nemzetközi megmérettetésre Szerbiába küldték tovább.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 17. alkalommal rendezi meg a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, Szent Gellért vértanú ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 23-tól október 2-ig tartó hangversenysorozaton neves külföldi és magyar művészek lépnek fel. A Székesegyházban rendezendő hangversenyek, kamarazenekari koncertek és előadások ingyenesen látogathatók. A részvétel nem igényel előzetes regisztrációt, az ültetés érkezési sorrend alapján történik. A fesztivál részletes programja a szentgellertfesztival.hu világhálós oldalon olvasható.

Bérmálkozásra felkészítő hittanórákat indít a Belvárosi Plébánia szeptember 29-én, vasárnap 16 órától. Az elsőáldozási felkészítők minden kedden 16 órakor kezdődnek. A jelentkezés módja mindkét szentségi felkészítőre a kihelyezett plakáton és szórólapon, valamint a plébánia honlapján olvasható.

Induló Junior ifi klubba várják a 10-13 éves gyerekeket szerdán 16 órától a Belvárosi Plébániára. Továbbá szeretettel várják a híveket folyamatosan működő közösségeikbe is, amelyek a következő időpontokban és helyszíneken találhatók meg:

- **Baba-mama klub** kedden 9.30-12.00 óra között a **Katolikus Házban**.
- **Nyugdíjasklub** szerdán 14.00-16.00 óra között a **Katolikus Házban**.
- **Adoremus Gitáros énekkar** szerdán 17.30 órától a **plébánián**.
- **Ifjúsági hittan csütörtökön** 16.00 órától a **plébánián**.
- **Szent Margit Imacsoport** minden nap 17.00 órától a **Dóm szentségi kápolnájában**.

Ovismisére várják a kisgyermekes családokat szeptember 29-én, vasárnap 16 órától a **Katolikus Házba**.

A **Belvárosi Plébánia** katekumen csoportot indít. Jelentkezni lehet szeptember folyamán a **plébániai irodán**.

Molnár János festő- és grafikusművész ISTEN – HAZA – CSALÁD című életmű kiállítása november 24-ig, keddtől-vasárnapig 9-17 óra között tekinthető meg a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Molnár János festő- és grafikusművész 1954-ben született Budapesten. Tradicionális művész, aki egyéni hangulatú képeiben számos stílust és technikát használ. Egyedi és sokszorosító grafikával egyaránt foglalkozik, készít akvarell, tempera és olajfestményeket. Sorozatait nagy műgond jellemzi. Gyakran alkalmazza a magyar népművészet motívumait, képein, előadásain és publikációiban (Téka és Zsombékszéken című folyóiratok) a középkori magyar festészet megmaradt emlékeivel, valamint a magyar népművészeti jelképrendszer és a modern művészeti jelképrendszer összefüggéseivel foglalkozik. Képeinek másik fontos tematikája a vallásos tárgyú, szakrális képek festése. Ezeknél a régi X-XV. századi magyar festészet lelki és formai jellegzetességeit alkalmazza, illetve fejleszti tovább. Szeretettel várnak minden kedves érdeklődőt a szervezők.

Házasságra készülő párok számára szervez Jegyes Hétvége címmel programot a Házasság Hétvége nevű katolikus lelkeségi mozgalom Szeged-Szentmihályon október 25. és 27. között. Az esemény a résztvevő pároknak olyan intenzív lelki felkészülést ajánl, amely lehetőséget ad számukra a szentségi házasság valódi értékeinek és kérdéseinek közös körüljárására, döntésük megerősítésére vagy átgondolására. A Házasság Hétvége lelkeségi mozgalom keretében Thorday Attila esperes-plébános tavasszal három ilyen alkalmat szervezett az ország különböző pontjain, ősszel viszont csak ezt az egyet, azoknak, akik jó időben, nyugodt körülmények között szeretnének készülni a jövőjükre. Jelszavuk: „Az esküvő csak egy nap, a házasság egy életre szól!” Bővebb információ a jegyeshetvege.hu oldalon olvasható. Jelentkezni az alábbi oldalon található űrlap kitöltésével lehet:

<https://forms.gle/nCuxbb9uLhPYfHsL7>.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.